

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ ΓΡΑΠΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ (2009-10)

A. ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Αποφεύγουμε τη γενικευμένη χρήση του **που** (φαινόμενο *πουπουδισμού*). Χρησιμοποιούμε το **ο οποίος/-α/-ο**. Όταν δεν αναφερόμαστε κυριολεκτικά σε όρους όπως π.χ. εκκλησία, σύνοδος κτλ., αλλά τους χρησιμοποιούμε ως κύρια ονόματα, **Εκκλησία της Ελλάδος ή οικουμενική Σύνοδος**, τότε τα αρχικά τους πρέπει να γραφούν με κεφαλαίο. Το αρχικό γράμμα των εθνικών ονομάτων επίσης γράφεται με κεφαλαίο (π.χ. Ιουδαίος, **Σύρος [και όχι Σύριος]**, Έλληνας αλλά ελληνικός, ιουδαϊκός).
2. Διακρίνουμε το **απλά** (με απλό τρόπο, απλότητα) από το **απλώς** (μόνο), το **καταρχάς** (αρχικά) από το **καταρχήν** (σύμφωνα με την αρχή/ το αξίωμα), το **ως** (που σημαίνει την ιδιότητα κάποιου προσώπου ή αντικειμένου) από το **σαν** (που χρησιμοποιείται για να παρομοιάσει). Επίσης γράφουμε **αφορά στην (και όχι αφορά την)**. Επίσης προτιμάμε τους απλούστερους τύπους: π. χ. **κλασικός (αντί κλασσικός)**. Αντί του όρου **Ενσάρκωση** χρησιμοποιούμε τον όρο **Σάρκωση**, ο οποίος υποδηλώνει καλύτερα την πλήρη ενανθρώπιση του Κυρίου.
3. Γενικότερα προσπαθούμε να είμαστε ακριβείς στην επιλογή ουσιαστικών και των ρημάτων, αλλά και στα σημεία στίξεως, τα οποία είναι σημαντικότερα για την ανάγνωση ενός κειμένου. Κάποτε αποδεικνύεται ότι οι καλύτεροι φιλόλογοι είναι οι πρακτικοί επιστήμονες γιατί κατά τη διατύπωση ενός φυσικού νόμου ακόμη και το κόμμα έχει συνέπειες.
4. Χρησιμοποιούμε το **υ** πριν τις λέξεις, οι οποίες αρχίζουν με φωνήεντα ή κ, π, τ, ξ...
5. Δε χρησιμοποιούμε αραβικούς αριθμούς αλλά τους «μεταγράφουμε» (δέκα αντί 10) εκτός και εάν αυτό δεν είναι πρακτικό (π.χ. τον αριθμό 144.000)
6. Όταν παραθέτουμε ένα ξένο κείμενο **είτε** χρησιμοποιούμε πλάγια, **είτε** εισαγωγικά.
7. Δε χρησιμοποιούμε κεφαλαία συλλήβδην στις υποσημειώσεις.

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

1. Κατά τη δακτυλογράφηση χρησιμοποιούμε **Πλήρη Στοίχιση** στο Βασικό Κείμενο, ενώ χρησιμοποιούμε πάντα και το **Χάριτη Εγγράφου** για να έχουμε πρόχειρη τη δομή της Εργασίας. Αυτό επιτυγχάνεται όταν χαρακτηρίζουμε καθετί ως επικεφαλίδα 1, 2., μαυρίζοντάς την και κάνοντας κλικ στο κουτάκι **Στυλ** αριστερά από εκείνο όπου καταγράφεται η **Γραμματοσειρά**.
2. Φροντίζουμε πάντα την εργασία να τη μελετά και ένα «**τρίτο μάτι**» αλλά και εσείς εφόσον την έχετε ήδη αφήσει για ένα διάστημα στο συρτάρι. Μην την παραδίδετε ποτέ αμέσως στον ενδιαφερόμενο! Τα σημεία στίξης όταν δακτυλογραφούμε ένα κείμενο βρίσκονται αμέσως μετά την προηγούμενη λέξη.

Γ. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

1. Δε συγχέουμε τον **Πρόλογο (Π.)** με την Εισαγωγή. Ο Π. συντάσσεται στο τέλος, είναι σύντομος και δεν έχει υποσημειώσεις. Αναφέρεται στους λόγους που επιλέξαμε το θέμα, στις δυσκολίες που συναντήσαμε κατά τη σύνταξη της εργασίας και στις θετικές συνθήκες ή συνέπειές της. Στο τέλος εκφράζονται ευχαριστίες σε αυτούς που μας βοήθησαν. Ακολουθεί **ο Πίνακας Περιεχομένων**,

- ο οποίος είναι σημαντικότερος γιατί προδίδει την άρθρωση της σκέψης τους συγγραφέα. Ακολουθεί ο Πίνακας Συντημήσεων.
2. Στην **Εισαγωγή** οφείλουμε να καταθέσουμε εκτός από τον προβληματισμό που γεννά το θέμα, **τη μέθοδο, τη σειρά** που θα ακολουθήσουμε προκειμένου να δώσουμε απάντηση στο θέμα μας. Απαραίτητα είναι τα **Συμπεράσματα**, τα οποία αποτελούν μαζί με την Εισαγωγή τα δύο νεύρα της Εργασίας.
 3. Οι προτάσεις να είναι απλές και σαφείς. Οι μεγάλες περιόδους οδηγούν το συγγραφέα και τον αναγνώστη σε σύγχυση. Προσπαθούμε επίσης να συγκροτούμε παραγράφους με ολοκληρωμένο νόημα, ώστε ο αναγνώστης να μπορεί να βάζει ένα τίτλο σε κάθε μια από αυτές. **Μεταξύ τους οι παράγραφοι, οι ενότητες και τα κεφάλαια οφείλουν να παρουσιάζουν λογικό ειρμό και συνέχεια, ώστε ο αναγνώστης να οδηγείται αβίαστα στο τελικό συμπέρασμα.** Ο αναγνώστης πρέπει επίσης να προετοιμάζεται για κάθε ενότητα που πρόκειται να ακολουθήσει έτσι ώστε να οδηγείται στη συνέχεια της μελέτης της εργασίας μας. Έτσι καταφέρνουμε η εργασία μας να έχει **αρχή, μέση και τέλος.**
 4. Πρέπει επίσης να υπάρχει ομοιομορφία και συνέπεια. Εφαρμόζουμε τον ίδιο τρόπο υποσημειώσεων από την αρχή ως το τέλος, όπως και τις ίδιες βραχυγραφίες. Όταν παραπέμπουμε π.χ. στον Ιωάννη, δε σημειώνουμε αλλού Ιωαν. 5, 10 και αλλού Ιω. 5:10.

Δ. ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Λάβετε ανυπερθέτως υπόψη σας τη 2σέλιδη φωτοτυπία που σας διένειμα, με τίτλο ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ.

Θυμηθείτε ότι αυτό που απαραίτητως χρειάζεται είναι να διασφαλίζεται η σαφήνεια, η ασφάλεια (γι' αυτό, λ.χ. είναι καλό να γράφεται ολόκληρο το ["βαπτιστικό"] όνομα του συγγραφέα, αι να μην τίθεται μόνο το αρχικό του· γιατί να διακινδυνευθεί συνωνυμία ή λάθος πληκτρολόγησης;) και η επαληθευσσιμότητα (δηλ. τα στοιχεία να είναι τέτοια, που οποιοσδήποτε άλλος να μπορεί να βρίσκει το παραπεμπόμενο έργο. Δεν είναι δυνατό, λ.χ. η παραπομπή σε περιοδικά να παραλείπει αριθμό τεύχους ή αριθμό σελίδων ή όνομα συγγραφέα!).

Από την προμνημονευθείσα 2σέλιδη φωτοτυπία, θα πρότεινα, τα της παραγράφου 6 να τα χρησιμοποιήσετε σε κατοπινή εργασία σας, αφού πρώτα εξοικειωθείτε με πιο κλασικούς τρόπους καταγραφής. Υπενθυμίζω την παράγραφο 6: Μπορείτε να βασίσετε τις ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ σας στη ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ σας. Στη Βιβλιογραφία να δίνονται πλήρως τα στοιχεία των έργων, στις δε υποσημειώσεις να αναγράφετε μόνο το όνομα του συγγραφέα, και δίπλα τον αριθμό (ή αριθμούς) σελίδων. Αν χρησιμοποιείτε περισσότερα του ενός έργα του ίδιου συγγραφέα, βάλ'τε δίπλα στο όνομά του το έτος έκδοσης του έργου που σας ενδιαφέρει, ή μια χαρακτηριστική λέξη του τίτλου.

Παραπομπές στο διαδίκτυο. Να καταγράφονται τα εξής στοιχεία: Επώνυμο, Όνομα: Τίτλος. Διεύθυνση στο Διαδίκτυο (URL) Ημερομηνία ανεύρεσης. Λ.χ.: Goodacre M., "A Monopoly on Marcan Priority? Fallacies at the Heart of Q.", www.ntgateway.com/Q/monopoly.htm (31/1/2006)